

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 5Csp/35/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120209318
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dagmar Snopeková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2022:6120209318.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany sudkyňou Mgr. Dagmar Snopekovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, právne zast.: Advokátska kancelária Goliášová Gabriela,s.r.o., so sídlom 1.mája 173/11, 911 01 Trenčín, proti žalovanej: V. B., N.. X.X.XXXX, A. B. XXXX/X, XXX XX C., občianka SR, právne zast.: JUDr. Peter Vachan, advokát so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, v konaní o zaplatenie 1.415,71 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.415,71 eur a úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1 555,73 Eur od 27.4.2019 do 4.5.2019
úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1 546,21 Eur od 5.5.2019 do 6.6.2019
úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1 522,77 Eur od 7.6.2019 do 5.7.2019
úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1 518,08 Eur od 6.7.2019 do 10.8.2019
úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1 488,74 Eur od 11.8.2019 do 7.9.2019
úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1 461,88 Eur od 8.9.2019 do 11.10.2019
úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1 428,90 Eur od 12.10.2019 do 14.11.2019
úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1 408,06 Eur od 15.11.2019 do 19.12.2019
úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1 392,07 Eur od 20.12.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobu proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 1.415,71eur s prísl. z titulu, že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 01.10.2015 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 2.200eur zo strany žalobcu. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 84 pravidelných mesačných splátkach po 51.00eur. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácala. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatila, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 11.04.2019 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovanú k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanej lehotu 15 dní na splnenie povinností a táto lehota na plnenie uplynula žalovanej dňa 26.04.2019. Žalovaná v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradila, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 5 % ročne bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 27.04.2019 navýšená o 5 percentuálnych bodov.

Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 31.10.2019 žalovanú k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaná bola vyzvaná na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Žalobca v tomto bode návrhu odkazuje na prílohu, v ktorej je uvedený prehľad splátok a úhrad (splátkový kalendár). Žalovaná ku dňu podania žaloby celkovo uhradila sumu 2.221.70 eur. Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, žalobca eviduje voči žalovanej dlh vo výške 1.415.71 eur, ktorý pozostáva z nasledovných položiek:- Úrok vo výške 23.64 eur, táto suma predstavuje úrok 2.-41. Splátky spolu vo výške 23.64 Eur.

Zosplatnená istina vo výške 1.392.07 eur, táto suma predstavuje len istinu splátok po zosplatnení za 42.-84. Splátky spolu vo výške 1392.07 Eur.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz pod sp.zn. XXUp/XX/XXXX zo dňa 20.01.2020, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel, a proti ktorému podala žalovaná včas odpor, v ktorom uviedla, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu z nasledovných dôvodov: Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy a preto je bezúročná a bez poplatkov. Je potrebné trvať na tom, že termín konečnej splatnosti úveru musí byť určený konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do takéhoto vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi (napr. rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 10.12.2012 sp. zn. 16Co/315/2012, rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 22.05.2013 sp. zn. 17Co/151/2012), Zmluva musí obsahovať termín konečnej splatnosti úveru. Údaj, o konečnej splatnosti formulovaný ako „Termín konečnej splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15 dňa v poslednom mesiaci“ je nedostačujúci, navyše ak absentuje splátkový kalendár, nie je jednoznačne jasné, čo je dátum poslednej mesačnej splátky. Takýto právny názor potvrdzuje aj rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 30.01.2018 sp. zn. 5Co/369/2017. Taktiež uvedenie presného termínu konečnej splatnosti úveru potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 24.01.2018 sp. zn. 25Co/20/2017: „Posudzujúc práve citované ustanovenie zmluvy za použitia výkladu v zmysle § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie a to že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonom predpísanú náležitosť - konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru (ktorá tým z hľadiska podstatných náležitostí úverového vzťahu je rozhodujúcou), keď v uvedenom ustanovení sa nenachádza žiaden údaj, ktorý by sa dal považovať za označenie konečnej splatnosti úveru (je tu určený iba počet splátok a dátum ich mesačnej splatnosti). S poukazom na znenie príslušného zákonného ustanovenia nepostačuje a nie je rozhodujúce, že z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere je možné dátum konečnej splatnosti vypočítať, keďže zákonodarca tu výslovne vyžaduje, aby zmluva obsahovala konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, čo v danom prípade splnené nebolo. „Účelom ustanovenia § 11 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy je ochrana spotrebiteľa tak, aby mu dodávateľ bol povinný ešte pred uzavretím zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť prehľadne všetky relevantné údaje, na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Aby bolo zabezpečené, že spotrebiteľ bude mať vždy dostatok informácií pre svoje rozhodnutie, zákonodarca v ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. vymenúva obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zároveň v ust. § 11 presne uvádza, kedy sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“ Následne v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti

spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42. Žalovaná uvádza, že v čase poskytnutia úveru splácala dlžnú sumu voči viacerým veriteľom, z uvedeného dôvodu žalovaná zastáva názor, že žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď napriek viacerým úverom poskytol žalovanej ďalší úver. Žalobca v žalobnom návrhu uvádza, že v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 11.04.2019 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a zároveň poskytol 15 dňovú lehotu na dobrovoľnú úhradu celej dlžnej sumy, ktorá uplynula 26.04.2019. Vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský právny vzťah, žalobca by postupoval v súlade so zákonom, ak by najskôr vyzval žalovanú na úhradu omeškaných splátok a zároveň ju upozornil, že ak v stanovenej lehote neuhradí omeškané splátky, pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Žalobca mohol následne až po uplynutí 15 dní od doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Uvedený právny názor o neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru potvrdzuje Rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 26. 04. 2018 sp. zn. 10Co/84/2018, v zmysle ktorého: „V súdnej veci je nepochybné, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol/je vzťahom spotrebiteľským. V zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák. (citovaného v napadnutom rozsudku) je obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou (platného) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa (v danom prípade právneho predchodcu žalobcu) upozorniť dlžníka (žalovaného) na uplatnenie tohto práva. Žalobca ani len konkrétne skutkovo netvrdí, že by vyššie spomínanému listu zo dňa 20.5.2013 (označenému ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) takéto upozornenie predchádzalo. Následne je nutné konštatovať, že pre rozpor so zákonom - s § 53 ods. 9 Obč. zák. - je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom (§ 39 Obč. zák.). „

Taktiež žalobca sa odvoláva na ustanovenie Hlavy 6 Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, v zmysle ktorého bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Súd SR v spotrebiteľských sporoch už viackrát potvrdil, že súčasťou zmluvy môže byť len dokument, s ktorým bol spotrebiteľ vopred oboznámený a dokument, na ktorom je podpis spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu sa žalobca nemôže odvolávať na Hlavu 6 Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, s ktorými nebola žalovaná oboznámená pred podpisom zmluvy. Uvedené potvrdil napr. Krajský súd Košice vo svojom rozhodnutí zo dňa 10.02.2015 sp. zn. 6Co/396/2014: „Obchodný zákonník v ust. § 273 ods. 1 uvádza, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky, vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku však podobné ustanovenie ako v § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka neobsahuje, okrem ust. § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka v prípade poistnej zmluvy. Časť zmluvy, uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, preto (okrem poistnej zmluvy) nemôže byť určená púhym odkazom na VOP. Rovnako tento záver platí aj o zmluve spotrebiteľskej, ktorá je svojou povahou zmluvou občianskoprávnou. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v ostatných prípadoch zmlúv uzavretých podľa Občianskeho zákonníka (vrátane spotrebiteľskej zmluvy) je vylúčené, aby sa všeobecné zmluvné podmienky bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy. Z toho preto plynie, že v prípade, pokiaľ zmluvné strany sa dohodnú na tom, že pre daný zmluvný vzťah sa budú aplikovať dojednania obsiahnuté vo VOP, tieto sa nemôžu bez ich podpísania zmluvnými stranami stať súčasťou zmluvy, preto pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby takéto VOP boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané.“ Keďže žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Žalobca nemá nárok na neuhradené splátky, ktorých zročnosť nastala od 1. splátky po splátku zročnú bezprostredne tri roky späťne od doručenia žalobného návrhu, tieto splátky pokiaľ neboli uhradené sú premlčané a zároveň žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žaloby, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu uviedol, že žalovaná v odpore napáda zmluvu o úvere, ktorá podľa neho nespĺňa zákonom predpísané požiadavky. Predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver a obsahuje všetky predpísané náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 01.10.2015, t.j. v čase uzavretia zmluvy. Podľa žalovanej predmetná zmluva

neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Žalovaná v čl. I odporu tvrdí, že zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Následne v bode II. žalovaná tvrdí, že žalobca neuviedol akým spôsobom bola overená bonita klienta, a v nasledujúcom bode žalovaná tvrdí, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je neplatné.

Doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti: Cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bolo, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Majú za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, tak ako je to v danom prípade. Spotrebiteľ disponuje teda informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. dosiahnutý. Rozsudok KS v Prešove sp. zn. 13Co 23/2016, ktorým potvrdil právny názor súdu prvej inštancie v totožnej veci a uvádza, citujú: „Podľa názoru odvolacieho súdu, z týchto údajov obsiahnutých v úverovej zmluve je možné nie náročným matematickým úkonom zistiť konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, aj keď v zmluve konkrétne dátumom ohraničená nie je.“ Žalobca k právnemu názoru vyššieho súdneho úradníka o absencii „dátumu“ konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru uvádza, že v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ uviedol: dobu trvania zmluvy - Hlava 6 § 1 ÚZP Zmluva je uzatvorená na dobu trvania záväzkov, ktorá z nej vyplývajú. termín konečnej splatnosti - bod: 39 ÚZ ako 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci t.j. deň 15.10.2022. Rovnako dáva za pravdu aj rozsudok KS v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/75/2017, v ktorom sa uvádza, citujú: „V zmluve je uvedená aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f.) - doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V bode 41 zmluvy označenom ako „termín konečnej splatnosti úveru“ je uvedený: „48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Uvedené kritériá (podmienky úverovej zmluvy) umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať konečnú splatnosť úveru a dobu trvania zmluvy, keďže je v zmluve zároveň zrozumiteľne uvedený, kedy je splatná v poradí prvá splátka úveru.“ Z dátumu konečnej splatnosti uvedenej v úverovej zmluve je žalovanej jednoznačne jasne a zrejme, kedy nastane konečná splatnosť úveru, preto má žalobca za to, že uvedená náležitosť úverovej zmluvy je splnená v zmysle § 9 ods. 2 písm. f). Na podporu svojich tvrdení žalobca poukazuje aj na legislatívnu úpravu, ktorú reflektuje v odôvodnení svojho rozsudku zo dňa 15.01.2018 aj Okresný súd Rimavská Sobota v konaní sp. zn. 10Csp/90/2017 v znení: „Okrem toho do pozornosti súd dáva, že už aj právna úprava SR reflektuje na nový vývoj rozhodovacej praxe (s odkazom na vyššie citovaný rozsudok súdneho dvora), keď zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 od 01.05.2018 v rámci jej novely vykonanej zákonom č. 279/2017 Z.z. upravuje, že v § 9 ods. 2 písm. d) sa vypúšťajú slová "a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru" a v § 9 ods. 2 písm. i) sa slová "a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov" nahrádzajú slovami "frekvenciu splátok a". Nakoľko teda zmluva obsahuje všetky náležitosti, nie je možné určiť, že je bez poplatkov a úrokov, preto súd žalobu zamietol.“

Bonita klienta: Žalobca nesúhlasí s tým, že ako veriteľ riadne neposúdil schopnosť spotrebiteľa (žalovanej) splácať spotrebiteľský úver v zmysle ust. § 7 zák. č. 129/2010 Z.z. Žalobca si preveruje bonitu každého klienta s odbornou starostlivosťou, a to takým spôsobom, že neposkytuje úvery osobám, ktoré nemajú v evidencii obyvateľstva uvedený trvalý pobyt, ďalej osobám pracujúcim na dohodu o pracovnej činnosti, osobám pracujúcim na dohodu o vykonaní práce, nezamestnaným osobám, osobám poberajúcim sociálne dávky či dávky v hmotnej núdzi, ako ani klientom s trvalým zdrojom príjmu, pokiaľ je tento príjem nižší ako 210 eur, ako ani klientom evidovaných v databáze SOLUS- neplatiči. Žalovaná uviedla pri uzatváraní úverovej zmluvy, že vlastní dom alebo byt, nemá žiadne deti, je vydatá/ženatá, zdroj príjmu podnikateľ, pričom svoj príjem preukázala potvrdením o výške príjmu, čistý príjem/dôchodok 300 eur a zároveň uviedla príjem partnera vo výške 1.120 eur. Žalovaná poskytla všetky potrebné údaje pri spisovaní úverovej zmluvy a svojím podpisom potvrdila ich správnosť a pravdivosť. Každá úverová zmluva je pri uzatváraní hodnotená individuálne, na základe všetkých údajov a informácií a musí prejsť schvaľovacím procesom. Pri posudzovaní bonity klienta sa berie do úvahy aj čistý príjem partnera, kde je uvedený jeho mesačný príjem vo výške 1.120 eur. Preto mal žalobca za to, že žalovaná bude schopná splácať predmetný úver za dohodnutých podmienok. Pokiaľ by sa bral do úvahy len jej príjem, žalobca by predmetný úver neposkytol. Súčasťou každej úverovej zmluvy sú aj úverové podmienky

ako neoddeliteľná súčasť zmluvného vzťahu a v samom úvode v Hlave 2. Uzatvorenie úverovej zmluvy týchto úverových podmienok svojim podpisom zmluvy žalovaná prehlasuje, že ak uvedie zdroj príjmu zamestnanec, prehlasuje, že pracovný pomer je uzatvorený na neurčitý čas, minimálne po dobu trvania zmluvného vzťahu s veriteľom, nie je v skúšobnej dobe, ako aj to, že pracovný pomer trvá, nebol vypovedaný a ani iným spôsobom nekončí. Žalobca má za to, že skúmal bonitu žalovanej s odbornou starostlivosťou.

Neplatné zosplatnenie: Žalobca nemôže nechať nepovšimnutý záver o „neplatnom zosplatnení úveru“. V súvislosti s otázkou zosplatnenia žalobca poukazuje na to, že riadne dodržal a striktnie postupoval v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 OZ. Podľa tohto ustanovenia je strata výhody splátok podmienená splnením podmienok, a to musí ísť o spotrebiteľskú zmluvu, strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľom, veriteľ toto právo môže uplatniť najskôr po uplynutí 3-mesačnej lehoty od omeškania dlžníka zo zaplatením splátky a ak veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky. Ak sa v zmluve dohodla strata výhody splátok, má veriteľ právo požadovať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky, čo veriteľ môže zrealizovať, ak od splatnosti nezaplatennej splátky uplynula najmenej 3 mesačná lehota. Túto lehotu zákon považuje za dostatočne dlhú, aby si dlžník zaobstaral peňažné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy. Veriteľ musel notifikovať uplatnenie svojho práva aspoň v 15-dňovej lehote. Po jej uplynutí sa právo na zaplatenie celej zvyšujúcej pohľadávky stáva účinným. Ak uplynula 3-mesačná lehota nasledujúca po splatnosti splátky, môže veriteľ po uplynutí 15-dňovej lehoty vymáhať od dlžníka zaplatenie celej zvyšnej pohľadávky. Preto sú toho názoru, že žalovaná mala len jednu povinnosť, a to riadne splácať splátky. Žalobca dáva konajúcemu súdu na vedomie, že žalovaná bola niekoľkokrát upozorňovaná na vzniknutý dlh aj na porušenie platobnej disciplíny, či už písomnou formou alebo zasielaním textových správ na mobilný telefón, ktorý je uvedený v predmetnej úverovej zmluve. Podaniu žaloby predchádzalo viacero informovaní a výziev žalovanej k úhrade dlhu. Žalobca predkladá konajúcemu súdu výzvu, ktorú jej adresoval a upozornil ju na možnosť zosplatnenia budúcich splátok. S ohľadom na vyššie uvedené upriamuje pozornosť na skutočnosť, že strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve a pred samotným zosplatnením bola žalovaná na túto možnosť upozornená. Záverom žalobca dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.07.2019, sp. zn. 6Cdo 113/2018, v rámci ktorého dovolací súd pomerne jednoznačne konštatoval (ods. 16): „Preto v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“

Do pozornosti dávajú aj rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 19.12.2019, sp. zn. 41Co/98/2019, citujú: „Spotrebiteľ je nepochybne slabšou stranou v procesnoprávných vzťahoch a podstatou jeho ochrany je dorovnanie procesného postavenia na úroveň protistrany. Tento princíp však nie je možné interpretovať tak, že sa má zabezpečiť akési nadradené postavenie slabšej strany vo vzťahu k protistrane. Ochrana spotrebiteľa je síce nevyhnutná, avšak nemôže byť absolútna, zbavujúca ho akýchkoľvek povinností, na čo súdy nižšej inštancie pri rozhodovaní mnohokrát zabúdajú.“ Majú za to, že zo strany žalobcu boli podstatné náležitosti zmluvy dohodnuté v zmysle právnej úpravy účinnej v čase prijatia zmluvy a preto nie je možné zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Na základe vyššie uvedených skutočností je preukázané, že každá zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Sú toho názoru, že odpor ktorý podala žalovaná je nedôvodný a s týmto odporom nesúhlasia. Majú za to, že návrh na vydanie platobného rozkazu je dôvodný a zároveň navrhujú, aby sa v konaní pokračovalo na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedla, že: V zmysle § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase podpisu zmluvy o úvere: „Veriteľ alebo finančný

agent je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.“ Predmetná zmluva neobsahuje jednoznačný údaj o termíne konečnej splatnosti, na základe čoho nebolo objektívne možné zistiť rozsah záväzku žalovanej.“ Rozsudok súdneho dvora EU z 09.11.2016 vo veci C-42/15 v 4. bode výroku uvádza nasledovné: „Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ Zmluva neuvádza presný dátum poskytnutia úveru a tiež presný a jednoznačný dátum prvej mesačnej splátky a preto nie je možné určiť termín konečnej splatnosti úveru. Uvedený právny názor potvrdil vo svojom rozsudku Krajský súd Trnava zo dňa 10.12.2019 sp. zn. 25Co/27/2019, v ktorom uviedol nasledovné: „Neobstojí pritom odvolacia argumentácia žalobcu, že konečná splatnosť je pre spotrebiteľa zrozumiteľne uvedená pod bodom 49. Pokiaľ ide o konečnú splatnosť úveru, z pripojenej zmluvy o úvere vyplýva, že je v nej len údaj „lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. V zmluve je potom ďalej obsiahnutý text: „Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka.“ V zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, zmluva musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Z tohto ustanovenia je zrejmé, že zákon jednoznačne nevymedzuje, akým spôsobom má byť konečná splatnosť spotrebiteľského úveru v zmluve uvedená, avšak základnou všeobecnou požiadavkou je, aby bola v zmluve táto náležitosť uvedená jasne a zrozumiteľne, bez ťažkosti a s istotou určiteľným spôsobom. Cieľom resp. účelom tohto ustanovenia je zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň poslednej splátky úveru, teda termín jeho konečnej splatnosti, resp. teda aby vedel, dokedy bude povinný predmetný úver splácať. Účel tohto ustanovenia je naplnený vtedy, ak uvedenie termínu končenej splatnosti v zmluve umožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum poslednej splátky. Podľa názoru odvolacieho súdu pritom citované ustanovenie nie je možné vykladať tak, že termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť v zmluve definovaný výhradne jednoznačným dátumom, teda konkrétnym dňom, mesiacom a rokom. Obdobný názor vyslovil SD EÚ vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia c/a Klára Biróová, keď uviedol, že čl. 10 ods. 2 písm. h/ smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. V danom prípade však v texte predmetnej zmluvy nie je vôbec výslovne určená konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, je tam uvedená len lehota splatnosti, a to 84 mesiacov po poskytnutí úveru s tým, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru a každá ďalšia splátka je splatná vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky je tak určená od v čase uzavretia zmluvy neurčitého momentu poskytnutia úveru, na základe čoho nie je možné odvodiť ani splatnosť poslednej splátky, preto spotrebiteľ v čase uzavretia predmetnej zmluvy ani na základe vyššie uvedeného opisného spôsobu s určitosťou nevie, kedy bude úver konečne splatný. Pre určenie konečnej splatnosti nemôže byť dostačujúce, že v zmluve je uvedená splatnosť každej splátky a ich počet, ktoré sú aj inak samé osebe podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lebo keby zákonodarca bol toho názoru, že tieto údaje pre orientáciu spotrebiteľa postačujú, nezakotvil by ako osobitnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, a to výslovne termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.“ Podľa názoru žalovanej zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,“ a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“

Krajský súd Prešov vo svojom rozsudku zo dňa 26.08.2019 sp. zn. 8Co/49/2019, opätovne uviedol nasledovný právny názor: „Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalovaný napriek tomu, že zo strany žalobcu bola predložená výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zotrúva na všetkých doterajších vyjadreniach, v zmysle ktorých neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko z výzvy k splateniu celého úveru nie je zrejmé pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Uvedené potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Prešov zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 6Co/26/2017, v zmysle ktorého: „Odvolací súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premlčacia doba podľa §103 OZ. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh je na úkor určitosti, nejasný, vyvoláva otázky a preto neplatný pre jeho neurčitost' (§37 ods.1 OZ)“ V zmysle § 565 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“

Teleologickým a jazykovým výkladom právnej normy zakotvenej v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka sa dospeje k záveru, že zákonodarca jednoznačne vyžaduje dohodu ako dvojstranný právny úkon, kde bude jednoznačne uvedené, že v prípade omeškania s ktoroukoľvek splátkou, je veriteľ oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a teda žiadať o vrátenie doteraz nesplateného dlhu jednorazovo a teda nie už v splátkach. Slovná formulácia „Za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia Vašich zmluvných povinností nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatnenie úveru).“ predstavuje jednostranné vyhlásenie veriteľa, obsahom tejto formulácie nie je dohoda zmluvných strán o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru pre omeškanie s ktoroukoľvek mesačnou splátkou. Žalovaný ako spotrebiteľ bol sice v zmluve o úvere poučený o svojej povinnosti splatiť celý čerpaný úver za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia zmluvných povinností), samotná dohoda o práve veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je len súčasťou úverových zmluvných podmienok žalobcu, ktoré však nie sú podpísané zmluvnými stranami a teda netvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.“ Na základe uvedených skutočností žalovaný zastáva názor, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. V ostatnom sa žalovaná pridrižiava všetkých doterajších vyjadrení.

5. Súd vo veci rozhodol rozsudkom sp.zn.XCsp /.- XX zo dňa26.08.2020 tak, že žalobu žalobcu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie a Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. XCoCsp/X/XXXX-XXX zo dňa 27.05.2022 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

6. Strany sporu sa na pojednávanie nariadené nad deň 17.10.2022 po zrušení rozsudku nedostavili, žalobca sa písomne ospravedlnil, preto súd prejednal vec v ich neprítomnosti.

7. Súd doplnil dokazovanie v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu a zistil, že:

8. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník dňa 01.10.2015 uzatvorili Úverovú zmluvu číslo XXXXXXXX/2, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru žalovanej vo výške 2.200eur žalobcom, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť 84 mesačnými splátkami po 51eur. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 21,16%, RPMN 23,6%, odplata 21,16%, priemerná hodnota RPMN 15,44%, celková čiastka splatná spotrebiteľom 4.284eur, termín konečnej splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí

úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka, informácie o splátkach aj na [www. Správca Financií.sk](http://www.SprávcaFinancií.sk). Súčasťou zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s..

9. Na prvej strane úverovej zmluvy žalovaná uviedla, že je vydatá, počet vyživovacích povinností 0, druh bývania - vlastný dom/ byt, zdroj príjmu - podnikateľ, čistý mesačný príjem 300eur, čistý mesačný príjem partnera 1.120eur.

10. Žalobca so žalovanou dňa 01.10.2015 uzavreli aj Dohodu o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej sa zmluvné strany dohodli, že ak sa ako klient žalovaná oneskorí so splácaním úveru z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, žalobca je oprávnený požadovať, aby platca mzdy žalovanej vykonával mesačnú zrážku zo mzdy.

11. Podľa výpisu čerpania splátok a a úhrad, dňa 02.10.2015 bankovým prevodom bola žalovanej vyplatená suma 2.200eur a žalovaná uhradila spolu sumu 2.221,70 eur.

12. Žalobca výzvou k plneniu dlžnej čiastky zo dňa 07.03.2019 žiadal žalovanú o zaplatenie 207, 94eur so splatnosťou ihneď s tým, že ak dlžnú sumu neuhradí, v prípade omeškania budú podľa §53 ods.8 OZ oprávnení požadovať okamžité splatenie celého úveru.

13. Žalobca výzvou zo dňa 11.04.2019 vyzval žalovanú k splateniu celého úveru vo výške 1.762,90eur, a to najneskôr do 15 dní od spísania tejto výzvy.

14. Predžalobnou výzvou zo dňa 31.10.2019 žalobca vyzval žalovanú k zaplateniu dlžnej sumy 1.623,62 eur do 7 dní odo dňa odoslania výzvy.

15. Z výpisu z účtu žalovanej (čl.83 spisu) vyplýva, že žalovaná dňa 17.12.2019 zaplatila sumu 15,99 eur na účet právneho zástupcu žalobcu.

16. Z Úverovej správy (čl. 50-54 spisu) vyplýva, že žalovaná mala odmietnuté 5 kontraktov, existujúce 4, ukončené 4, mesačné splátky 444, zostávajúca čiastka 22,960.

17. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) v znení účinnom od 1.4.2004, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ods.2 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods.3 OZ, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Podľa § 1 ods.2 zák.č. 129/2010Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení neskorších zmien a dodatkov, platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci

poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa §7 ods.1 zák. č. 129/2010Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších zmien a dodatkov, platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

21. Podľa § 9 ods.1,2 zák. č. 129/2010Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších zmien a dodatkov, platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

22. Podľa § 11 ods.1,2 zák.č. 129/2010Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších zmien a dodatkov, platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Na základe doplneného dokazovania v intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Nitre sp.zn.XCoCsp/X/XXXX-XXX zo dňa 27.05.2022 súd dospel k záveru , že žaloba žalobcu o zaplatenie

sumy 1.415,71 eur s prísl. je dôvodná. Je nesporné, že žalobca so žalovanou dňa 01.10.2015 uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru a keďže ide o zmluvu spotrebiteľskú, preto je nutné túto posudzovať v súlade s ustanovením § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, išlo o hotovostný úver a revolvingový úver, zároveň o spotrebiteľský právny vzťah a zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. V danom prípade bola medzi stranami sporu uzatvorená písomná úverová zmluva, ktorej platnosť nebola spochybnená.

25. Prevedeným dokazovaním súd zistil, že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 01.10.2015 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 2. 200eur zo strany žalobcu. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 84 pravidelných mesačných splátkach po 51.00 eur. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 21,16%, RPMN 23,6%, odplata 21,16%, priemerná hodnota RPMN 15,44%, celková čiastka splatná spotrebiteľom 4.284eur, termín konečnej splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka, informácie o splátkach aj na [www. Správca Financií.sk](http://www.SprávcaFinancií.sk).

26. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácala. Napriek opakovaným upozorneniam žalobcu dlžné splátky nedoplatila, nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. , žalobca preto podľa Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 11.04.2019 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovanú k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanej lehotu 15 dní na splnenie povinností a táto lehota na plnenie uplynula žalovanej dňa 26.04.2019. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 31.10.2019 žalovanú k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaná bola vyzvaná na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Podľa prehľadu splátok a úhrad (splátkový kalendár), žalovaná ku dňu podania žaloby celkovo uhradila sumu 2.221.70 eur a žalobca eviduje voči žalovanej dlh vo výške 1.415.71 eur, ktorý pozostáva z úroku vo výške 23.64 eur a zosplatennej istiny vo výške 1.392.07 eur, ktorú sumu súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi spolu s úrokom z omeškania 5% z dlžných zostatkov úveru súm, s ktorými sa žalovaná v zmysle §517 ods.2 OZ dostala do omeškania tak, ako je to uvedené vo výroku I. tohto rozsudku, keď považoval žalobu žalobcu za dôvodnú.

27. Ustanovenie § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. stanovuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Absenciu niektorej z predpísaných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) zákon v ust. § 11 ods. 1 písm. b) sankcionuje tak, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

28. V predmetnom konaní z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že táto obsahuje všeobecné náležitosti podľa Občianskeho zákonníka. Vymedzuje celkovú výšku úveru, druh a účel úveru, ročnú úrokovú sadzbu, počet splátok, celkovú výšku mesačnej splátky, termín splatnosti splátok vrátane prvej splátky, vymedzuje termín konečnej splatnosti úveru, ako aj celkovú čiastku, ktorú je povinný klient zaplatiť. Všetky tieto údaje sú špecifikované v zmluve o úvere zo dňa 01.10.2015. Dátum splatnosti prvej splátky bol v zmluve určený slovne po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru s tým, že úver bol v prípade výplaty na bankový účet klienta poskytnutý 3. deň po dni podpise zmluvy. V danom prípade bola zmluva o úvere podpísaná dňa 01.10. 2015 a pretože úver bol v súlade so zmluvou poskytnutý žalovanej 3. deň po podpise zmluvy t.j. 04.10.2015 a dátum splatnosti prvej splátky bol deň 04.11.2015. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok podľa znenia zmluvy je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka, preto je možné prijať záver, že z týchto údajov je možné presne určiť dobu trvania úverovej zmluvy. Termín konečnej splatnosti bol určený 84 mesiacov- t.j. 84 splátok po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Podľa názoru súdu postačuje, ak zo zmluvy o úvere je možné vyvodiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru veru. Účelom § 9 ods. 2 písm. f) je, aby zmluva obsahovala dobu, počas ktorej dlžník bude splácať úver a táto doba je v zmluve zrozumiteľne vyjadrená a to 84 mesiacov od poskytnutia úveru s tým, že splatnosť poslednej splátky je určená na 15. deň mesiaca.

29. Žalobca tiež posúdil bonitu žalovanej so zákonom vyžadovanou odbornou starostlivosťou, keď zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (č.l. 23 spisu) vyplýva, že žalovaná uviedla ako zdroj príjmu príjem z podnikateľskej činnosti sume 300 euro mesačne a čistý mesačný príjem partnera 1120 euro. Uviedla tiež, že je zamestnaná od februára 2006, z hľadiska rodinného stavu uviedla, že je vydatá bez vyživovacích povinností vlastní rodinný dom alebo byt. Z uvedeného je potom zrejmé, že pred uzatvorením zmluvy o úvere žalobca zisťoval údaje o príjmoch, rodinnom stave spotrebiteľa a jeho bytových pomeroch. Žalobca predložil súdu aj úverovú správu týkajúcej sa žalovanej, ktorá je založená na č. listu 50 až 54 spisu, z ktorej vyplýva že žalovaná mala odmietnuté 5 kontraktov, existujúce 4, ukončené 4, mesačné splátky 444, zostávajúca čiastka 22,960.

30. Predmetná Úverová zmluva obsahuje všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) a obsahuje tiež správnu priemernú hodnotu RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení do 22.12.2015. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje konkrétnu hodnotu RPMN aj priemernú hodnotu RPMN, táto je uvedená vo výške 15,44 %. Na základe hore uvedeného preto súd dospel k záveru, že poskytnutý úver nie je bezúročný a bez poplatkov, keď obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalobca tiež posúdil bonitu žalovanej so zákonom vyžadovanou odbornou starostlivosťou.

31. Na základe hore uvedeného preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, keď žalobca mal vo veci plný úspech, preto rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok konania,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ nemohol bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).